

ح « حریف »

به بهانه ۲۰ ستمبر روز جهانی کودک

آلمان - ۲۰ سپتمبر ۲۰۲۲

وضیعت اسفبار کودکان جنگزده و عذاب کشیده افغانستان در طی یک سال حاکمیت «امارت سیاه و تحجرگرای تالبی»

به این مناسبت قبل از همه به اسناد پذیرفته جهانی مراجعه و بخشی از اصل های مندرج «کنوانسیون حقوق کودک» مصوب نومبر سال ۱۹۸۹ سازمان ملل را که کشور های عضو، متعهد به تطبیق آن نیز میباشند، شریک می سازم .

لطفن با دقت تمام به خوانش گرفته و درمقایسه با وضعیت فاجعه بار کودکان میهن به داوری بنشینید که این کودکان لااقل از چند درسد حقوق پیشبینی شده در کنوانسیون متذکره، بهره مند شده اند؟؟؟

ماده ۳۳ :

کشورهای طرف کنوانسیون تمام اقدامات لازم از جمله اقدامات قانونی، اجرایی، اجتماعی، آموزشی را جهت حمایت از کودکان در برابر استفاده غیرقانونی از مواد مخدر و یا مواد محرک، همانگونه که در معاهدات بین المللی مربوطه تعریف شده و جلوگیری از استفاده از کودکان در تولید غیرقانونی و قاچاق این گونه مواد به عمل خواهند آورد.

ماده ۳۴ :

کشورهای طرف کنوانسیون متقبل می شوند که از کودکان در برابر تمام اشکال سوءاستفاده ها و استثمارهای جنسی حمایت کنند. بدین منظور، کشورهای فوق خصوصاً اقدامات ملی، دو و چند جانبه را در جهت جلوگیری از موارد زیر به عمل می آورند.

الف) تشویق یا وادار نمودن کودکان برای درگیری در هر گونه فعالیت های جنسی.

ب) استفاده استثماری از کودکان در فاحشه گری و سایر اعمال غیرقانونی جنسی.

ج) استفاده استثماری از کودکان در اعمال و مطالب پرنوگرافیک.

ماده ۳۵ :

کشورهای طرف کنوانسیون تمام اقدامات ضروری ملی، دو و چند جانبه را برای جلوگیری از ربوده شدن، فروش و یا قاچاق کودکان به هر شکل و به هر منظور به عمل خواهند آورد.

ماده ۳۶ :

کشورهای طرف کنوانسیون از کودکان در برابر تمام اشکال استثمار که هر يك از جنبه های رفاه کودک را به مخاطره اندازد، حمایت خواهند کرد.

ماده ۳۷ :

کشورهای طرف کنوانسیون اجرای اقدامات ذیل را متقبل می شوند.

الف) هیچ کودکی نباید تحت شکنجه یا سایر رفتارهای بیرحمانه و غیرانسانی یا مغایر شئون انسانی قرار گیرد. مجازات اعدام و یا حبس ابد بدون امکان بخشودگی را نمی توان در مورد کودکان زیر ۱۸ سال اعمال کرد.

ب) هیچ کودکی نباید به طور غیرقانونی و خودسرانه زندانی شود. دستگیری، بازداشت و یا زندانی کردن يك كودك مي‌بایست مطابق با قانون باشد و به عنوان آخرین راه چاره و برای کوتاهترین مدت ممکن باید بدان متوسل شد.

ج) با كودك زنداني باید به خاطر مقام ذاتي انسان، رفتاري انساني و احترامانه داشت، به نحوي كه نيازهاي به خصوص سني وي در نظر گرفته شود. كودكان زنداني خصوصاً باید از افراد بزرگسال جدا شوند مگر این که این امر مغایر مصالح كودك باشد. كودك جز در شرایط استثنایی حق دارد با خانواده خود از طرق نامه و ملاقات تماس گیرد.

د) هر كودك زنداني مي‌بایست از حق دسترسي سريع به مشاوره حقوقي و یا سایر مساعدت‌هاي ضروري و نیز حق اعتراض نسبت به مشروعیت زندانی شدن خود در برابر دادگاه یا سایر مقامات ذیصلاح، مستقل و بیطرف و تصمیم‌گیری سریع در این گونه موارد برخوردار باشد.

ماده ۳۸ :

۱ - کشورهای طرف کنوانسیون متقبل می‌شوند به مقررات قانون بین‌المللی بشر دوستی در زمان جنگ‌های مسلحانه که مربوط به کودکان می‌شود احترام بگذارند.

۲ - کشورهای طرف کنوانسیون هر گونه اقدام عملی را جهت تضمین این که افراد کمتر از ۱۵ سال در مخاصمات مستقیماً شرکت نکنند، معمول خواهند داشت.

۳ - کشورهای طرف کنوانسیون از استخدام افراد کمتر از ۱۵ سال در نیروهای مسلح خود خودداری خواهند کرد. این کشورها برای استخدام افرادی که بالای ۱۵ سال و زیر ۱۸ سال سن دارند، اولویت را به بزرگترها خواهند داد.

۴ - کشورهای طرف کنوانسیون، مطابق با تعهدات خود نسبت به قانون بین‌المللی بشر دوستی در جهت حمایت از افراد غیرنظامی به هنگام جنگ‌های مسلحانه، تمام اقدامات عملی را برای تضمین حمایت و مراقبت از کودکانی که تحت تأثیر (عواقب) جنگ قرار گرفته‌اند به عمل خواهند آورد.

بادریغ و درد که در درازنای جنگ تحمیلی بیشتر از چهاردهه کودکان کشور ما آسیب پذیرترین قشر انسانی وطن میهن بوده اند، همچنان طی دو دهه تجاوز و اشغال و شکنجه و شرکا و ارگ نشینان تحمیلی و مزدور چون کرزی، غنی و دبل عبدالله نه تنها برنامه‌ی برای بهبود وضعیت ناهنجار شهروندان و بخصوص زندگی آشفته کودکان وجود نداشت بلکه این قشر آسیب پذیر، بدترین سالهای زندگی شان را با خطر نبود رفاهیت های نورمال

زندگی، دور ماندن از آموزش، انجام کارهای شاق، تحمل خشونت‌های اجتماعی و خانواده، سوء استفاده های جنسی و... را تجربه نمودند!

و اما طی یک سال بعد از تحمیل نمودن گروه تروریستی و بنیادگرای تالیبی از طرف واشنگتن و سپردن سلاح ها و تجهیزات پیشرفته ی نظامی به ارزش ۸۰ میلیارد دلار، باوجود آوردن فاجعه انسانی باز هم بیشترین آسب را درزمینه، کودکان ما دیده اند.

تالبان عقبگرا به شیوه های حکومتداری معاصر بر مبنای قانون اساسی و قوانین منسلک به آن و به همین ترتیب اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق های جهانی را به قبول نداشته و میخواهند بر اساس احکام قرآنی، دساتیر «شریعت کور» و «سنت های خرافی» ۱۴۰۰ قبل توام با خشونت و شدت عمل حاکمیت استبدادی شانرا ادامه دهند، این کوردلان غافل از آن اند که منابع متذکره اصلن جوابگوی نیازهای زندگی معاصر جوامع بشری و پیشرفت های تکنولوژیک نبوده و راه را بجای نمی برد.

افغانستان یگانه کشوری در جهان است که قانون اساسی نداشته و بر اساس فرمان های ملا هیبت الله (رهبر فرضی یا مجازی) تالبان اداره میشود، اداره ی تروریستی، بی کفایت و غرق در فساد و بخصوص پولیس مذهبی یا اداره امر به معروف ونهی از منکر تالبان کشور را به زندان همگانی برای شهروندان و جهنم سوزان به زنان مبدل ساخته است.

«ایران و ایر» در زمینه های متفاوت زندگی کودکان و طن طی یک سال حکمروایی تالبان گزارشی را بر مبنای فاکت ها تهیه دیده و توام با ارقام آنرا به دست نشر سپرده است.

بر اساس این گزارش به تعداد ۱۴ میلیون کودک در شرایط گرسنگی شدید بسر برده و از جمله ۲ میلیون کودک در وضعیت سوء تغذیه قرار داشته که طی یک سال گذشته به تعداد بیشتر از ۱۰۰۰ کودک به اثر آن در گذشته اند. همچنان به تعداد ۵۰۰ هزار کودک از بی سرپناهی رنج میبرند.

آنچه مایه نگرانی جدیست همانا باز ماندن تعداد ۶ میلیون کودک از ادامه آموزش بوده که ۷۰ درصد آنرا دختران تشکیل میدهد.

این شرایط طاقت فرسا و در واقعیت امر مرگ تدریجی، خانواده ها را وادار ساخته تا به فروش فرزندان شان دست بزنند. چنانچه مطابق گزارش «ایران و ایر» دختران خانواده های ناچار از ۲۰ تا ۵۰ هزار افغانی بفروش میرسد. بر اساس ارقام تنها در ولایت هرات

به تعداد ۱۰۰ تن از دختر را خانواده های شان از سرناچاری بفروش رسانیده اند. طالبان به ادامه خشونت های شان به ازدواج های زیر سن میدان داده ، چنانچه از هر ۳ دختر یکی شان که زیر سن اند واداربه ازدواج اجباری میشوند..وبه همین ترتیب به اثر عملیات های مسلحانه دختران زیر سن را از خانواده های شان ربوده و به حیث برده های جنسی مورد استفاده قرار میدهند.

اداره صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل میگوید: «دختران افغان با ازدواج زودهنگام، قتل های ناموسی، آزار خانگی و خشونت جنسی روبرو هستند. پسران افغان در کناراستخدام نظامی دردگیری های مسلحانه و استنثار جنسی، از خطرات مشابهی رنج می برند. هم دختران و هم پسران در معرض کارهای خطرناک، تماس با مین های زمینی و خشونت در خانواده قرار دارند.»

بنابرسدت فقر و نبود نان آوران خانواده ها که اکثرن به اثر انفجار و انتحار همین طالبان در رژیم قبلی کشته ویا معلول شدن اند، به تعداد ۲ میلیون تن از کودکان بعوض ادامه آموزش ، مشغول کارهای شاق اند.

در زمره سایر خشونت ها ، منع ادامه آموزش دختران بالاتراز صنف ششم جنایت نابخشودنی امارت سیاه بشمار می آید که دانش آموزان را دچار سرخوردگی و ناراحتی های روانی ساخته است ، چنانچه هدر رفتن یک سال آموزشی دختران هرگز قابل برگشت و جبران نیست!

طالبان این لشکر جهل و ترور ، نه گوش شنوا ونه هم چشم بینا داشته که باتظاهر و تقابل شروندان وبخصوص زنان آگاه وجسور و تقاضا های بیرونی، تاکنون که از عمر ننگین شان یکسال سپری میشود ، نتوانسته اند از مشروعیت داخلی و بیرونی برخوردار شوند.

از دید این قلم آنچه امروز در میهن جنگزده مابا این همه آشفتگی ونابسامانی ادامه دارد ، مسولیت آن متوجه واشنگتن وشركاست که در اطاعت بی چون وچرای حاکمیت ۴ نفره به سردمداری غنی خاین ومیهن فروش بخاطر سپردن قدرت و حاکم ساختن یک مشمت تروریست و آدمکشان حرفوی بنام «امارت سیاه تالی» واشغال کشور بوسیله پاکستانی ها میباشد.

سازمان ملل و قدرت های تاثیرگذار بیرونی به سرکرده گی و اشنگتن صرف با تقاضا و التماس با این فاشیست های قومی و مذهبی تعامل داشته و هرگز فشار لازم را وارد نمی آوردتا اینان را سر جای شان بنشانند. در نهایت درد و عذاب کشنده و خانمان بر انداز را در میان مردم ما می کشند و بس!

ح « حریف »

آلمان – ۲۰ سپتمبر ۲۰۲۲